

РЕШЕНИЕ

№ 90

гр. Варна, 07.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Павлина Г. Димитрова

Членове: Ангелина Й. Лазарова
Г. Н. Грънчев

при участието на секретаря Соня Н. Дичева

в присъствието на прокурора Св. В. К.

като разгледа докладваното от Ангелина Й. Лазарова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20223000600075 по описа за 2022 година

Производството пред въззивния съд е за проверка на присъда № 9/11.02.2022г, постановена по НОХД № 947/21 г. на Окръжен съд Варна, с която подс. Ж. Д. М. бил признат за виновен в извършено престъпление по чл. 302 ал. 1 т. 1 вр. чл. 301 ал. 1 от НК, като му били наложени наказания лишаване от свобода за срок от три години, отложено по чл. 66 ал. 1 от НК с изпитателен срок от пет години, глоба в размер на 2000лв. и лишаване от право да заема длъжност в структурите на МВР за срок от три години. По реда на чл. 53 ал. 1 б. Б от НК съдът присъдил равностойността на придобитата от престъплението облага в размер на 50лв. и възложил на подсъдимия разносните по делото.

Делото във въззивния съд е образувано по жалба на подсъдимия, който счита, че присъдата е необоснована и незаконосъобразна, тъй като приетите от съда фактически положения не се подкрепят от събраните по делото доказателства. Искане се обжалваната присъда да бъде отменена и да бъде постановена нова, с която подсъдимият да бъде оправдан. В пренията пред настоящата инстанция защитникът поддържа жалбата. Посочва, че първоинстанционният съд се е базирал на свидетелските показания, видеофайл и на неконкретизирана практика на ВКС, според която, независимо, че банкнотите, предмет на подкупа липсват, не е налице пречка да се постанови осъждане, стига останалите доказателства по делото да сочат на категорично доказване на неговата вина. Счита че, безкритично и

неправилно ВОС е кредитирал показанията на свидетелите, игнорирайки факта, че свид. СТ. е бил подложен на полицейска проверка, при която е било установен проблем с техническото състояние на автомобила и невръчени фишове за предходни нарушения, поради което и защитникът намира, че свидетелят не бива да бъде считан за обективен източник на доказателства. Приложеният по делото видеофайл, ведно с експертизата, установяваща, че по него няма намеса, не дава информация за период от 15 секунди, през който свид. СТ., твърдящ, че носи инкриминираните вещи, не се вижда на записа. Въпреки принципът, че всяко съмнение следва да се тълкува в полза на подсъдимия и че за този период свидетелят е имал възможност да направи нещо с тези инкриминирани вещи, ВОС необосновано и необективно приел, че няма причина свидетелят да е извършил нещо неправомерно и да не казва истината. В обобщение защитникът счита, че неправилно ВОС е приел вината на подсъдимия за доказана по категоричен начин, и моли да присъдата да бъде отменена и постановена нова, с която подсъдимият да бъде оправдан.

Прокурорът от въззивната прокуратура счита жалбата за неоснователна, тъй като доказателствата по делото сочат на извършено престъпление от обективна и субективна страна, въпреки че предоставените банкноти липсват. Относно показанията на свид. СТ. и П. не установява да са предубедени, тъй като свидетелите не са имали полза да твърдят неверни факти, при застрашаване от наказателна отговорност, още повече са представените от тях детайли са безпротиворечиви и взаимнообвързани. Оценява като важно обстоятелствата, че проверката е извършена на необозначена предварително точка, че въпреки изправната техника на автомобила няма официален запис, че за проверката на свид. СТ. и на свид. Р. няма отразяване в отчетните форми. Според прокурора, тези доказателства сочат привидност на проверката, от която подсъдимият е целял лична облага. Липсващите 15 секунди от записа е в резултат на спирането на свид. Р. и последвалото закриване на сниманата картина. При разглеждане на доказателствата в тяхната съвкупност и последователност, се формира извод за осъществяване на деянието по чл. 302 ал. 1 т. 1 от НК. Намира, че определеното наказание е съответно и моли присъдата да бъде потвърдена.

Подс. М. не се признава за виновен и твърди, че не е извършил престъплението. В своя защита сочи, че в системата на МВР работи от 25 години и към момента, като е имал дисциплинарни наказания, много поощрения. Не е имал такива прояви, за които е обвинен и дори не си е помислял да направи това нещо. В последната си дума иска да бъде оправдан и присъдата на окръжния съд за нещо, което не е извършил, да бъде отменена.

Настоящият състав на въззивната инстанция след пълна и задълбочена проверка на възраженията и доказателствата по делото счита следното:

I. От фактическа страна.

Производството пред първоинстанционния съд протекло по общия ред, като в проведените три съдебни заседания са били разпитани свидетели, изслушани вещи лица, събрани писмени доказателства. След изчерпване на доказателствените искания на страните, първоинстанционният съд изслушал съдебните прения и последната дума на подсъдимия и постановил разглежданата присъда. Въз основа на формираната по делото доказателствена съвкупност, съставът на въззивната инстанция счете за изяснено от фактическа страна следното:

С трудов договор от 30.01.1997 год. и до настоящия момент подс. М. работи в ОД на МВР-Варна, първоначално на длъжност "Полицай за охрана на ОСС", от 28.04.2006г. заел длъжността „мл. автоконтрольор III степен" в сектор „Пътна полиция – КАТ“ РДВР Варна, от 01.09.2006г. - „мл. автоконтрольор I степен", от 15.05.2010г. - „мл. автоконтрольор II степен". Съгласно заповед № 365з-984/14.04.2015г. на Директора на РДВР Варна за преназначаването му, на 23.04.2015 год. встъпил в длъжност „мл. автоконтрольор II степен" в група „Организация на движението, пътен контрол и превантивна дейност" на сектор „Пътна полиция" към отдел „Охранителна полиция" при ОД на МВР – Варна, специфично наименование на длъжност „младши инспектор“, считано от 15.04.2015г. Съгласно длъжностната му характеристика в основните му задължения били включени: проверяване редовността на документите на водачите на МПС, техническата изправност на МПС, изготвянето на документи, свързани с административно-наказателната дейност, спазването на принципите и нормите на поведение по Етичния кодекс за поведението на държавните в МВР, спазването на техническите и технологичните правила, да работи само с изправни МПС, съоръжения, машини, уредби, апарати, инструменти и при констатиране на неизправност да сигнализира на прекия ръководител, и др.

Със Заповед № 365з-3776/31.07.2019г. Директорът на ОД МВР Варна във връзка с предприемане на мерки за завишаване контролната дейност по Закона за движение по пътищата (ЗДвП) заповядал в периода 01-31.08.2019г. служителите на сектор „Пътна полиция“ да осъществяват дейности по пътен контрол и в съвместни наряди с полицейски служители от група „Подразделение за охрана на масовите мероприятия и борба с безредиците“ (ПОММББ) към сектор „Специализирани полицейски сили“ (СПС) към отдел „Охранителна полиция“ към ОД МВР Варна.

На 21.08.2019 год. за времето от 07.00 ч. до 19.00 ч., М. и свид. И., старши полицай в сектор група ПОММББ към СПС, били назначени в наряд като автопатрул със служебен автомобил м."Киа" с рег. № СВ 7651 КВ с позивна 661, за осъществяване на пътен контрол при спазване на действалите към момента, в редакцията им от 29.12.2017 г., правила на Инstrukция № 8121з-749 от 20.10.2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение (Инstrukцията).

Съгласно чл. 45 ал. 1 от Инstrukцията, на 21.08.2019г. в 07ч. на подс. М.

и свид. И. бил проведен инструктаж, за което те се подписали в „Ежедневна ведомост за разстановка на силите и средствата“ и били запознати с „План за провеждане на инструктаж“ № 819р-18384/21.08.2019г. по описа на „Пътна полиция“ при ОД на МВР – Варна, според който следвало да съобщават в радио-ефир на ОДЧ за всяко спряно за проверка МПС.

В същия ден, за времето 07.20-08.10ч., информацията, от Автоматизираната информационна система (АИС) „Видеозаснемане на пътен контрол“ (ВПК) 2, монтирана в служебния л.а."Киа" с рег. № СВ 7651 КВ, съдържаща се на диск 1 със запис от изтеклата смяна била свалена, като бил поставен диск 2. От 21.03.2019г. подсъдимият бил запознат с писмо рег. № 365р-13469/14.03.2019г. на ОД МВР Варна относно указанията, утвърдени със Заповед № 8121з-1155/01.09.2017г. на Министъра на вътрешните работи, и Заповед № 365з-1480/16.04.2018г. на Директора на ОД на МВР Варна, за работа на полицейските служители със системата за видеонаблюдение, монтирана в автомобилите, за създаване организация за изпълнение на дейностите, регламентирани в организационно-технологичните правила за работа с АИС ВПК с недопускане на небрежно отношение или опит да бъде компрометирана от страна на служителите. Автомобилът бил оборудван в съответствие с изискванията, включително със стикери, че е зона, в която се извършва постоянно видеонаблюдение.

На 21.08.2019г. в смяната от 07 до 19ч. екипът следвало да изпълнява маршрут М0614В1 по направление на главен път II-29 (Варна-Добрич) съгласно утвърден „Часови график“ №819р-17678/13.08.2019г. на територията на област Варна. В графика били определени различни точки за контрол с време за заемане, задължителни по чл. 52 ал. 1 от Инструкцията, съответно:

- от 09.30-10.30 часа път II-29 от гр.Аксаково „Сметище”,
- от 11.00-12.00 часа път II-29 от гр.Аксаково „Феришата”,
- от 13.00-14.00 часа път II-29 от гр.Аксаково „Изворско”, и
- от 14.30-17.00 часа път II-29 от гр.Аксаково „Зорница”.

Ръководител на екипа и водач на служебния автомобил м."Киа" с рег. № СВ 7651 КВ бил подсъдимият. Свид. И. имал задължение за оказване на съдействие на ръководителя на екипа, без възможност за извършване на проверка на редовност на документите на водачите на МПС и изготвяне документи за реализиране на административно-наказателна дейност.

В 08.16ч. служебният автомобил потеглил, престоял в периода 08.20-08.33ч. в района на Западна промишлена зона гр. Варна, след което продължил движението си до 09ч. и спрял на 2, 5км от с. Любен Каравелово в лявата част на пътя по посока Варна, с предница в същата посока, и бил в престой до 14.20ч. Точката, в отбивка за горски масив, попадала в района на път II - 29 от Аксаково „Феришата". За промяната на предварително установените точки на контрол от дадения часови график не били спазени установените правила на чл. 82 ал. 2 от Инструкцията - „Отклоняване от поста, маршрута или района се допуска след доклад и разпореждане на

непосредствения началник и/или ОДЦ/ОДЧ“.

Свид. Г. СТ. работил в „Лени Стил“, мебелна фирма в гр.Добрич. На 21.08.2019 имал курс от гр.Добрич за гр.Варна. Управлявал т.а."Ивеко Дейли" с рег. № ТХ 4339 ХТ, с дясна дирекция. С него пътувал и свид. П.П., който имал лична работа в гр.Варна и използвал транспорта. След като свид. СТ. закарал стоката двамата тръгнали обратно за гр. Добрич и малко преди 12.00 часа били спрени за проверка от свид. И.. Въпреки задължението чл. 53 ал. 1 от Инструкцията и по плана за проведения им инструктаж за известяване по радио-ефир на ОДЧ за всяко спряно за проверка МПС, това не било сторено от подс. М. по отношение на управлението от свид. СТ. автомобил. Предприетата спрямо т.а. „Ивеко“ и водачът му проверка не била отразена в ежедневните форми за отчет – ръкописната и подаваната чрез отдалечен достъп от подсъдимия.

След спирането, свид. И. попитал водача СТ. защо управлява МПС без поставен предпазен колан и защо автомобилът му е с техническа неизправност-счупени задни светлини, като задният ляв стоп на т.а. бил пукнат и залепен с тиксо. Свид. СТ. обяснил, че е откопчал колана си при спирането, за да извади документите си от далеч отстоящата жабка, и предал същите на полицейския служител. Свид. П. също заявил, че по време на шофиране приятелят му е бил с колан. Свид. И. разпоредил на свид. СТ. да отвори задната част на микробуса, за да провери багажното отделение, което свидетелят сторил, след което му казал да го съпроводи до служебния автомобил. Свид. И. предал документите на свид. СТ. на подс. М., който седял в полицейския автомобил на предна дясна седалка, казал му нещо и се отдалечил.

Свид. СТ. се приближил до служебния автомобил и застанал до предна дясна врата. В 11.56ч. подс. М. чрез работната станция за отдалечен достъп (РСОД) влязъл в АИС – „Административнонаказателна дейност“ и въвел ЕГН на свид. СТ. с действия „Извличане на данни от БДС“ и „Търсене в НШИС на издирвано лице“.

По същото време свид. П., раздразнен от поведението на свид. И., който упрекнал приятеля му, че кара без колан, направил с мобилния си телефон „Самсунг“ NOTE 8, снимка на свид. СТ., стоящ до вратата на служебния автомобил.

Подс. М. заявил на свид. СТ., че при извършената проверка в информационните масиви на МВР е установил, че са регистрирани два невръчени електронни фиша - електронен фиш серия К №2238186/26.08.2018г. и електронен фиш серия К № 2618679/21.03.2019г. и съгласно разпоредбата на чл.189, ал.5 от ЗДвП той следва да му ги връчи. Свид. СТ. му казал, че не знае да има нарушения, поискал да види, но подсъдимият не му показал служебния таблет. Подс. М. продължил, че трябва да му състави АУАН за констатираните при текущата проверка нарушения - по чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП, указващ, че „Водачите и пътниците в моторни

превозни средства от категории M1,M2,M3 и N1, N2 и N3, когато са в движение използват обезопасителни колани, с които МПС са оборудвани" и по чл. 100, ал. 4, т. 2 от ЗДвП указващ, че „Водачът на МПС е длъжен да поддържа устройствата за осветяване и светлинна сигнализация при маневри чисти, видими, регулирани и в изправност". Подсъдимият съжалил, че рожденият ден на свидетеля бил минал и сега не можел да го почерпи. После обяснил на свид. СТ., че има доста провинения и ще трябва да му вземе книжката, което за него като шофьор ще е катастрофално, тъй като ще остане без работа. Повторил няколко пъти за рождения ден и почерпката, и какво ще правят. Тъй като свидетелят не разбирал какво има предвид подсъдимият, само се съгласявал с него. Подс. М. казал, че за тези провинения 50 лв. са достатъчни. Свидетелят нямал толкова пари в себе си, като подсъдимият му подал застрахователната полица „Гражданска отговорност" без останалите документи, казал му да се върне до колата и да постави банкнотите в сгънатия документ.

Свид. СТ. се върнал до управлението от него т.а."Ивеко Дейли" с рег. № ТХ 4339 ХТ, като споделил със свид.П., че служителят в полицейския автомобил е поискал сумата от 50 лв., за да не му състави акт за управление на МПС без поставен обезопасителен колан и счупен заден стоп. Помолвил свид. П. да му услужи с 10 лв., което последният сторил. Тогава свид. СТ. поставил две свои банкноти с номинал от 20лв. и банкнотата, дадена от свид. П., с номинал от 10 лв. в документа за застрахователна полица „Гражданска отговорност". Това било заснето от П. със телефона му, който продължил да снима видеоклип, проследявайки отиването на СТ. към полицейския автомобил в огледалото за обратно виждане. Свид. СТ. се насочил към полицейския автомобил като носил прегънатия документ в ръка.

През това време свид. И. спрял за проверка друг лекотоварен автомобил м. Мерцедес с рег. № ТХ 1286 АТ, управляван от свид. Е. Р.. В момента, в който свид. Р. слизал от автомобила си, закрил видимостта на камерата на телефона по посока свид. СТ., но свид. П. продължил да снима.

През това време свид. СТ. стигнал до служебния автомобил и подал на подс. М. документа. Той го взел и прибрал парите.

Междувременно свид. И. и Р. се отместили и вратата на т.а., спрян между служебния и този на свид. СТ. и П., била затворена. В обсега на камерата на телефона си и чрез увеличаване на изображението свид. П. фокусирал свид. СТ., който стоял приведен до полицейския автомобил, с празни ръце, опрени на краката си. Около 27 секунди по-късно подс. М. подал на свид. СТ. документите през прозореца. Свидетелят се върнал обратно при собствения си автомобил, отворил вратата и се качил в кабината. Непосредствено след това свид. П. му казал да разгърне застрахователната полица, където преди това били поставени банкнотите, при което и двамата установили, че същите липсват. Заснемането на клипа било преустановено от свид. П. в 12.07ч. След това свидетелите си тръгнали към гр. Добрич.

Свид. П. бил много възмутен от случилото се, веднага се обадил и изпратил чрез телефонно приложение снимката и видеоклипа на свой приятел, който работел в ОД на МВР - Варна за поискания и даден на М. подкуп. Това бил свидетелят Д. К., служител сектор „БОЕФ“, отдел „Икономическа полиция“, който изгледал записа, направен от П., показал го на прекия си ръководител, а впоследствие бил уведомен отдел сектор 01, отдел 04 на Дирекция Вътрешна сигурност (ДВС)-МВР, който се заел със случая. Свид. СТ. и свид. П. дали сведения по случая, а последният на 22.08.2019г. предал с протокол за доброволно предаване на полицейските служители снимката и видеозаписа от телефона си. В хода на тази проверка на 23.08.2019г. инспектор в ДВС МВР София, огледал т.а."Ивеко Дейли" с рег. № ТХ 4339 ХТ и установил, че капакът (панел) на задна лява стоп-светлина е със следи от пукнатина в долната си част и е облепен с безцветно тиксо, като видимо целостта на капака не е нарушено, за което съставил констативен протокол и приложил съответен снимков материал.

Малко след като върнал документите на свид. СТ., подс. М. пристъпил към проверка на свид. Р.. В 12.09ч. РСОД влязъл в АИС – „Административнонаказателна дейност“ и въвел ЕГН на свид. Р. с действия „Извличане на данни от БДС“ и „Търсене в НШИС на издирвано лице“. Свид. Р. обяснил защо е със СУМПС, издадено в Германия и бил освободен.

След 14.20ч. служебният автомобил бил приведен в движение. След 15.30ч. оперативният дежурен им поставил задача, която екипът поел.

За смяната от 7 до 19.08.2022г. били изготвени две ежедневни форми – по приложение 11 на чл. 75 ал. 2 т. 1 от Инструкцията. В ръкописната форма подс. М. отразил, че в хода на смяната са установени 6 нарушения, за които е съставен един акт и пет фиша (два за нередовни документи и три за други нарушения), не били посочени данни за времето на проверката – спиране и освобождаване, мястото, номерата на л.а., водачите, вида на нарушението и взетото отношение. В генерираната от АИСПП форма било отразено, че на 21.08.2019г. в 08.00ч. са проверени 13 МПС и техните водачи, като са установени общо 5 нарушения, за които са били изготвени един акт и четири фиша. Имената на свид. СТ. и свид. Р., както и техните МПС не са били въведени в системата като проверени.

От друга страна, от подсъдимия не били изготвени докладни записки по отношение на извършени проверки на МПС, при които не са констатирани нарушения на ЗДвП и други нормативни актове; преустановяване работата на АИС ВПК, монтирана в служебния автомобил; спиране работата на безжичните микрофони, с които всеки от двамата служители на екипа е бил оборудван; технически проблеми или некоректно функциониране на РСОД; технически проблеми или некоректно функциониране на мобилния принтер. Информацията от АИС ВПК за смяната на подсъдимия и свид. И. била изтеглена на 22.08.2019г. в 07ч., като диск 1 бил свален и поставен диск 2, въведено в Дневника за документиране свалянето на информацията от

системата АИС ВПК, без да е установен повод за попълване на допълнителна забележка в дневника. Доколкото видеофайловете не били преиндексирани, когато в хода на проверката на ДВС били потърсени, вече не били налични.

Преписката на Д“ВС“ на МВР били изпратена на Окръжна прокуратура Варна и на 10.01.2020г. било образувано ДП № 12/20г. по описа на ОСлО при ВОП, за престъпление по чл. 302 ал. 1 т. 1 от НК.

По информацията, получена от свид. П. и СТ. и подадена чрез докладна записка на началник отдел „ИП“, със заповед № 365з-4461/04.09.2019г. на Директора на ОД МВР Варна била започната и проверка относно извършени от двамата членове на екипа корупционни действия, както и допълнително инициирани проверки за всеки от тях относно декларациите им за имущество и интереси по чл. 35 ал. 1 т. 2 и т. 4 от ЗПКОНПИ. Проверката по цитираната заповед, с цел изясняване данните и фактите по случая и установяване дали е налице дисциплинарно нарушение, била възложена на тричленна комисия от служители на ОД МВР Варна. Проверката приключила със становище, че не е установено виновно поведение на служителите на МВР по отношение липсата на записи в системата, както и липса на достатъчно данни за корупционно поведение. От друга страна, в предложението си от 13.11.2019г. комисията счела, че са налице три дисциплинарни нарушения на чл. 194 ал. 2 т. 2 вр. чл. 200 ал. 1 т. 11 от ЗМВР, с оглед неизпълнението на служебни задължения и заповеди: задължението за връчване на регистрираните за свид. СТ. фишове, неспазването на разпоредения им маршрут, действията по спиране на МПС в обхвата на камерите пред или зад служебния автомобил, за всяко от които било предвидено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца до една година. Преписката била изпратена в РП Варна, след което препратена до ОП Варна. Въз основа на тези материали на 20.01.2020г. било образувано ДП № 16/20г. по описа на ОСлО при ВОП.

По предложение на следовател при ОСлО ВОП, с постановление прокурор от ВОП от 11.02.2020г. материалите по двете ДП били обединени към първото образувано наказателно производство.

От заключението по назначената по ДП видео-техническа експертиза по протокол 101/10.09.2020г., потвърдено от вещото лице в с.з., се установява, че на изготвения при доброволното предаване от страна на свид. П. оптичен диск има два файла – снимков и видеофайл, направени с мобилно устройство на 21.08.2019г. Не са били установени следи от манипулация/намеса върху записаната информация, няма прекъсвания или нарушения в структурата на пикселната решетка и не се установяват смущения в аудио записа към видеофайла.

При извършеното в хода на ДП на 04.03.2021г. разпознаване по снимки, свид. СТ. категорично посочил подс. М., като служителят, който е извършил проверката на документите на автомобила му на 21.08.2019г. и който е поискал и получил предадените от него пари на стойност 50 лв. По-късно същия ден свид. СТ. не могъл да разпознае свид. Сергей И..

Съгласно изискана справка от ОД на МВР - Варна подсъдимият на 21.08.2019г. в 11.56 ч. е извършил проверка на свид. СТ. в информационните масиви на МВР относно невръчени фишове и АУАНН, при която е установил 2 бр. невръчени на свид.СТ. фишове серия К №2238186/26.08.2018г. и електронен фиш серия К № 2618679/21.03.2019г. Той не е връчил тези фишове в разрез с разпоредбата на чл.189, ал.5 от ЗДвП, указващ че електронният фиш се връчва на лицето с препоръчано писмо с обратна разписка или чрез длъжностните лица на определените от министъра на вътрешните работи служби за контрол, при осъществяване на функциите и правомощията им. Съгласно чл. 62 ал. 6 от Инструкцията, „При установяване на невръчен електронен фиш на проверяваните лица полицейски служител отпечатва същия чрез мобилно печатащо устройство и предприема действия за връчването му. Лицето, на което е връчен електронен фиш, подписва обратна разписка (за всеки електронен фиш), удостоверяваща връчването.“. В 12.09 часа в електронните масиви на МВР е направена проверка от М. и за свид. Р.. Извършването на двете проверки не е съобщено по надлежния ред на ОДЧ и не е вписано в ежедневната форма за отчет.

Справки, изискани по делото, установяват движението и престоят на служебния автомобил на подс. М. и свид. И. на 21.08.2019г., по данните на GPS на автомобила, съхранявани в системата Viasat.

Изложената фактическа обстановка е обоснована върху доказателствените източници – свидетелските показания на свид. СТ., П., К., Б., Р., частично на показанията на свид. И. от ДП на 07.06.2021г., частично от обясненията на подсъдимия, веществените и писмени доказателства и доказателствени средства, експертната интерпретация на ВТЕ, които формират съвкупност от взаимодопълващи се доказателства. Настоящата инстанция не установи нарушения в процеса на събиране и проверка на доказателствата и изцяло подкрепя изводите на решаващия съд, като в допълнение към анализа на източниците счита за необходимо да посочи следните съображения:

1.В хода на производството е бил разпитан в качеството на свидетел С. Б., разузнавач Трета ст., Сектор 01, Отдел 04, при ДВС МВР, инспектор. Съгласно чл. 59 от ЗМВР „Оперативно-издирвателни органи на МВР са държавните служители от оперативно-издирвателните звена в ГДНП, ГДБОП, ГДГП, областните дирекции и дирекция "Вътрешна сигурност". В служебното си качество свид. Б. извършил действия по проверката на Дирекция „Вътрешна сигурност“, с което осъществил форма на дейност по чл. 8. ал. 1 от ЗМВР: „Оперативно-издирвателната дейност е съвкупност от явни и тайни действия на оперативно-издирвателните органи на МВР за противодействие на престъпността и заплахите за националната сигурност и за опазване на обществения ред.“, която е имала за цел да събере данни по постъпилия на 21.08.2019г. сигнал, попадащо в обхвата на чл. 8 ал. 3 т. 1 от ЗМВР.

Първоинстанционният съд не е установил необходимост да обсъди

допустимостта на показанията на този свидетел с оглед забраната по чл. 118 ал. 2 от НПК да бъдат разпитвани като свидетели лица, които са извършили действия по разследването. Доколкото свид. Б. не е от кръга на предвидените в чл. 194 НПК разследващи органи с права да извършва разследване, нито е извършил действия по разследването възложени им от разследващ орган, не се установява пречка да има качеството на свидетел по наказателното производство. Оперативната работа, осъществена от него в рамките на полицейските му правомощия, е предхождала образуването на наказателното производство. Съставът счита, че показанията на този свидетел са процесуално допустими, при съобразяване и на съдебната практика, напр. Решение № 78 от 20.05.2022 г. на ВКС по н. д. № 184/2022 г., I н. о.; Решение № 6 от 9.04.2020 г. на БАС по в. н. о. х. д. № 274/2019 г. и др. От друга страна, видно е, че в хода на съдебното следствие свид. Б. е изложил факти и обстоятелства основно за начина на работа на видеосистемата на служебните автомобили, контрола на ДВС и запознаването на служителите с правилата, които са били установени от съда и страните и чрез други източници, вкл. приобщените в следващи съдебни заседания вътрешноведомствените актове на МВР, действали към 21.08.2019г. и към момента на съдебното заседание.

2. В хода на проверката на ДВС е бил изготвен протокол за доброволно предаване, т. 1, л. 18, чрез който свид. П. е предал на служителя на дирекцията, намиращите се в телефона му снимка и видеофайл, посочвайки и датата – 21.08.2019г., и часа на изготвянето им – снимката в 11.56ч., видеофайлът – в 12.07ч. Двата файла са качени на оптичния диск, веществено доказателство по делото, изследван от вещото лице по ВТЕ, установила автентичността им.

По отношение на това извънпроцесуално действие, следва да се приеме, че не ограничава защитени от закона права и изразява упражнена лично и доброволно воля от свид. П. да предостави за нуждите на проверката съхраняваните на телефона му данни. Протоколът за доброволно предаване не е документ, чието съставяне да е регламентирано в НПК, поради което и в съдебната практика се приема, че не е налице и законово изискване негов автор да е разследващ орган, респ. съставянето на такива документи от полицейски служител за приобщаване на предмети, книжа, данни, не компрометира представянето им от лицата, които ги притежават. В хода на наказателното производство, както и в конкретното, предалите могат да бъдат разпитани като свидетели, а самите предмети, книжа, данни биват подложени на процесуална проверка. Изготвените записи от видео-камери, в преобладаващия брой наказателни производства са приобщени именно чрез протоколи за доброволно предаване – извън и в процесуална фаза на производството, като придобиват статут на, съответно, веществено доказателство (ако са били приобщени в извънпроцесуален етап) или веществено доказателствено средство (ако са били изготвени в хода на образуването на производството съгласно правилата на НПК). По правило, те се подлагат на експертно изследване, резултатите от което са значими за

оценката на подобен източник на относима за делото информация.

Изготвените от свид. П. изображения – снимка и видеозапис, са били съхранявани на мобилния му телефон, което ги прави компютърни информационни данни, без да изключва допустимостта на доброволното им предаване. От друга страна, веднага след изготвянето им, по мобилно приложение, те са били изпратени и са достигнали до мобилното устройство на свид. К., което им придава характер на електронна кореспонденция, която също може да бъде доброволно предоставена. Допустимостта на протокол за доброволно предаване на електронна комуникация е коментирана и не е изключена при спазване на определени в съдебната практика условия, напр. в Решение № 60216 от 17.12.2021 г. на ВКС по н. д. № 922/2021 г., I н. о.

Следва да се подчертае, че доколкото споделянето на двата вида изображения е било израз на искреното възмущение на свид. П. и е било насочено към полицейски служител, именно в това му качество, то би могло да се преценява и като изпълнение на задължението на свид. П., възложено по чл. 205 ал. 1 от НПК. Свид. П. е узнал, че е извършено престъпление от страна на полицейски служител и е изпълнил обществения си дълг да уведоми незабавно държавен орган. НПК не въвежда специални изисквания за формата, в която гражданинът следва да „уведоми“. Технологичните възможности, предоставени чрез приложенията за електронна комуникация/кореспонденция, са визуализирали случилото се пред свид. К., неговия ръководител и са довели до предприемане на специализираната проверка. Не би могло да се очаква, че в този начален момент на осъзнаване на случилото се и търсенето на компетентен орган за сигнализирането му, свид. П. ще се въздържа да покаже снимката и записът, които сам е направил, и да чака докато следователят по образуваното месеци по-късно наказателно производство ще му предложи да го предаде сам, независимо дали по чл. 159 ал. 1, чл. 163 или чл. 165 от НПК. Свид. П. в показанията си сочи, че служителите от ДВС, които са се свързали с него са му поставили изискване да вземе кабели за телефона си и са снели информацията, за което на 22.08.2019г. е записан дискът по делото, което не установява и съмнение, както в доброволността на акта на свидетеля, така и в надлежността на техническото изтегляне и записване на информацията, попадащо в обсега на задачите на експертната проверка от вещото лице по ВТЕ. Отделно от това, записът, получен от свид. К., сам по себе си е бил споделен/препратен и дал повод за паралелната проверка по докладната записка на началник отдел „ИП“ ОД МВР Варна, Ж.Ж., който също твърди, че разполага с видеоклипа (т. 2, л. 11 от ДП). Изготвянето на тези изображения и разпространението им в извънпроцесуалния етап, не е довело до опорочаване на съдържанието им и не е осуетило изводите за автентичността им, установена чрез разпита на автора им, на лицето, заснето на материалите, на попадналите в кадър други лица, и чрез заключението на съответна експертиза.

3.В хода на проверката на ДВС е бил огледан и т.а., управляван от свид. СТ., за което на 23.08.2019г. е изготвен документ, наречен констативен

протокол, към който са приложени и фотоснимки на т.а., основно в зоната на левите задни светлини. Към този ден, състоянието на задния стоп е било запазено, като към момента на проверката от свид. И.. Предвид задължението на водача да държи в изправност светлинната уредба на автомобила, нелогично би било да се очаква, че в хода на ДП, към 17.03.2020г., когато свид. СТ. е бил разпитан по наказателното производство, един процесуален оглед по чл. 155 НПК би установил същото състояние на левия стоп. Отделно от това, към момента на разпита си свид. СТ. вече е работел като технолог в ДКЦ, а не като шофьор в „Лени стил“, чийто е бил т.а., проверен на 21.08.2019г.

От друга страна, констативният протокол и фотоснимките към него, са били изготвени от служител на полицията, в хода на възложена му проверка по сигнал за корупционно поведение на полицейски служител, като са имали като непосредствена цел проверката на твърденията на лицата, подали сигнала – свид. П. и СТ.. Проверката в този извънпроцесуален етап е установила верността на заявеното от свидетелите по това обстоятелство и е добавила данни, към съвкупността, преценявана по-късно от прокурора с цел обмисляне на тяхната достатъчност за образуване на производството по чл. 211 ал. 1 от НПК.

4. Според защитата, по делото не са налице стабилни основания, които да доведат до безкритичното кредитиране на показанията на свид. П. и СТ..

Съставът подкрепя констатациите на първоинстанционния съд, макар и изложени в съображенията от правна страна в мотивите към присъдата. След проверка за добросъвестност, неутралност и обвързаност с останалите източници, не се установяват съмнения в достоверността на разказа на двамата свидетели.

Свид. П. сочи, че е видял патрулката, разположена на това място, още на отиване към Варна. Подкрепено от данните за локацията на служебния автомобил. И двамата свидетели са професионални шофьори, свид. П. управлявал служебен автомобил – линейка, а свид. СТ. – товарен автомобил на мебелна компания, обосноваващо много доброто познаване на правилата за движение по пътищата и правомощията на органите по контрол. И двамата са били възмутени и са оспорили констатацията на свид. И., че свид. СТ. управлявал без колан. За залепеният с тиксо ляв стоп свид. СТ. е дал разяснения, но това е бил единственият обективен технически проблем, установен при проверката. Водачът СТ. е изпълнил задълженията си и е показал багажника на автомобила, съпроводил е свид. И. и е изчаквал до служебния автомобил, когато неговият спътник е направил снимката в 11.56ч. Видно от самата снимка, сн. 23, т. 3, л. 109 от сл. д., свид. СТ. изчаква до служебния автомобил, към този момент, всички предоставени от него документи, вкл. застрахователната полица, са били във владение на подс. М.. На снимката ясно се вижда и поставеният на служебния автомобил стикер, че това е зона с постоянен видеоконтрол.

В същият момент подс. М. е проверил информационните системи и е установил, че свид. СТ. има предходни регистрирани и невръчени фишове. Свид. П. е действал спонтанно и не е могъл да знае за това съвпадение на времето, в което ще заснеме приятеля си, с времето, в което подсъдимият ще достъпи базата данни чрез РСОД. И без да е налице необходимост от съпоставяне на електронните часовници на мобилния телефон на свид. П. с този на РСОД, този факт, от друга страна потвърждава показанията на свид. СТ. за продължителността на процедурата. Времето, отмерено само по мобилния телефон на свид. П., от изготвяне на снимката в 11.56ч. и до края на видеоклипа в 12.07ч., при отчитане съдържанието и времетраенето на самия клип от 1 минута и 17 секунди, обективно провеждането на времеемката проверка, предприета от подс. М., която не е довела до вземане на отношение дори за безспорното – пукнатият стоп. Спирането, разговорите, огледа от свид. И., отвеждането на свид. СТ. до служебния автомобил са предхождани действия, чиито времеви рамки не могат да се прецизират. Но се установява, че само подс. М. и свид. СТ. са били в непосредствен контакт около 10 минути, потвърждаващо показанията на свид. СТ., че подсъдимият дълго му е обяснявал как трябва да почерпи за рождения си ден, че ако сега той като полицейски служител изпълни задълженията си, свидетелят ще остане без работа и това ще е катастрофално. Известният класически корупционен въпрос „какво ще правим сега“ е бил поставен от подсъдимия като основа за преговори между двамата: служител, призван да изпълни три задължения по закон и шофьор, поставен в безпрецедентна ситуация да се „сети“ какво всъщност му се казва и да одобри предложената за тези конкретни провинения оферта в размер на 50 лв. срещу „замълчаването“ от страна на подсъдимия.

Друг факт, подкрепящ показанията на свид. СТ. и П., е придвижването на застрахователната полица, в качеството ѝ на подходящо прикритие, в което да бъдат поставени банкнотите, от подсъдимия обратно към свидетеля. На снимката в 11.56ч. в ръцете на свид. СТ. няма документи. Те, в своя дължим комплект, са били предадени от свид. СТ. на свид. И. в самото начало на проверката, а от него на подсъдимия. Само този формуляр е бил върнат на свид. СТ. от подсъдимия и с уточнено предназначение. Свидетелят го взел и се върнал до своя автомобил, поставил е вътре общо събраната искана сума, като държането на документа ведно с парите в него е фиксирано и на видеоклипа.

Свид. П. не е могъл да знае какъв е разговорът, но възприемайки връщането на свид. СТ. и молбата да му даде 10лв., защото няма поисканата от полицаите сума, концентрирал негодуванието си и предприел заснемане на последващите събития. Случайното попадане на автомобила на свид. Р. в кадър, също подкрепя показанията на свид. СТ. и П. за развитието на служебния ден на полицейския екип в разрез с дължимите и очаквани действия.

Така, показанията на свид. П. и СТ., непредубедено възприели всеки от

своята позиция на лично участие, фактите и обстоятелствата, попадащи в предмета на доказване, са последователни, логични и взаимнообвързани помежду си. Нещо повече те са подкрепени от обективни елементи – времеви период на проверката, движението на подходящ за прикриване на парите документ, спирането на техния и други автомобили, за което свидетелите не са могли да знаят, че е в разрез с маршрут, режим на уведомяване, при спрени микрофони и камери.

Тези обективни елементи силно се противопоставят и изключват оценка за достоверност на обясненията на подсъдимия, че маршрутът е бил спазен, че свид. СТ. сам е спрял, за да поиска от него извършване на справка дали има невръчени фишове и да поиска информация как се попълва двустранен протокол за ПТП (при наличие на указания по самата бланка, отчетено и от ВОС). По този начин подс. М. оправдава извършената от себе си проверка чрез РСОД по ЕГН на свидетеля, но няма обяснения защо е проверил дали свид. СТ. е издирвано лице. Предприетият от подсъдимия обхват на проверката, вкл. за данни от ШИС, изключва собствените му твърдения, че докато нямал друга работа се отзовал на молбата на този случаен гражданин, който го ползвал за определена справка. Напротив, подс. М. е използвал в пълнота данните от полицейските регистри.

С оглед данните в справката за нарушител водач за свид. СТ., се установява, че той наистина има контролен талон за водач без наказания, т. нар. „златен талон“, като в 18 годишната си кариера като шофьор е имал едно санкционирано нарушение през 2017г. За глобите по фиш от 26.08.2018г. и от 21.03.2019г. не е знаел и няма никаква логика да е поискал да провери дали е изряден точно на 21.08.2019г., на територия, извън тази в която е на отчет като водач, като попътно спре до служебен полицейски автомобил. Поради това и не се установява никаква причина за съобразяване становището на защитата, че свидетелят е изначално компрометиран като водач на МПС и предубеден спрямо полицейските служители.

Липсата на обяснения от подсъдимия защо е извършил същата по обхват проверка и по отношение на свид. Р., за спирането на чийто т.а. също не е била подадена информация (веднага при спирането, както и в ежедневната форма за отчет) съгласно изискванията, дестабилизира допълнително разказа му. Подс. М. е проверил чрез РСОД данните на свид. Р. в 12.09ч., но не дава обяснения затова пред съда, разкриващи повод и причина за срещата им в този ден, както и за фиксиранияте в показанията на свидетеля и на клипа действия по проверка на водача и автомобила му. Фактът, че тази проверка също е била извършена, още веднъж опровергава твърденията на подс. М., в с.з. от 11.02.2022г.: „Известяваме по радиоефира за всяко едно спряно за проверка МПС.“.

При анализа на гласните доказателствени средства, обясненията на подсъдимия относно срещата и разговорите със свид. СТ., са напълно нелогични, изолирани от съвкупността, обхващаща показанията на

останалите свидетели, писмените доказателства – справки от системата, позиционираща служебния автомобил, от данните в АИС, за водачите, изображенията, изготвени от свид. П. и експертната им интерпретация.

5. Защитата поставя акцент върху липсващата част от записа и времето от около 15 секунди, в които свид. СТ. е могъл да се разпорежи с парите по друг начин, но да продължава да твърди, че ги е дал на подс. М..

Първоинстанционният съд е обърнал внимание на хронологичната последователност на заснетите факти и е преценил, че свид. СТ. не е могъл да знае, че зад него ще бъде отворена вратата на другия спрян л.а. и че това ще го скрие от обсега на камерата, та да е спокоен, прибирайки в тези 15 секунди парите обратно от хартията в джоба си.

Свид. СТ. не е могъл да знае и, че свид. П. продължава да снима, и то видеоклип, и то премествайки се на седалката на водача, и то възползвайки се от двойното огледало на т.а., даващо видимост какво се случва назад към служебния автомобил на подс. М..

Всъщност не се касае за „липсваща“ част от записа, а за абсолютно случайно съвпадение между траекториите на движение на свид. СТ. и на действията на свид. И. и Р. по повод на проверката на т.а. м. Мерцедес с рег. № ТХ 1286 АТ, което вкарва в обсега на заснемащото устройство факти, послужили в наказателното производство като контролни по отношение на предмета на доказване. Чрез този допълнителен елемент се установява нееднократността на неправилни действия от полицейския екип по време на смяната им в същия ден.

Независимо, че записът не позволява да се проследи в целостта му движението на свид. СТ. към служебния автомобил и подаването на прегънатия формуляр през прозореца, са обективирани резултатите от приемането на сумата в размер на 50 лв. от подсъдимия, а именно бездействието да бъдат изпълнени служебните задължения, респективно да бъде взето отношение в трите установени направления за установяване на нарушения и предприемане на административни действия, насочени към санкциониране на свид. СТ.: за управлението без колан, за което свид. И. е уведомил подс. М., за движението с техническа неизправност на светлини на т.а. и за връчване на двата електронни фиша.

Това поведение на подсъдимия е проявено в служебна среда, при съзнание и умения за избирателно ползване на изправните технически системи, предоставени на подс. М. в качеството му на орган за осъществяване на пътен контрол. Подсъдимият е бил запознат с функционалностите на микрофонната уредба, които са били в зависимост от активно поведение на служителя, видеозаснемането, извършвано от камерата на автомобила, обозначен и със съответния стикер, но е контролирал ползването им съгласно своите намерения.

Видно е, че записи от АИС ВПК за смяната на подсъдимия от 21.08.2019 г. е имало, тъй като на 22.08.2019 г. са били свалени, отразено в

дневника, без да е поставена забележка. Поради неиндексирането им тези записи са били унищожени, което възпрепятства да се узнае какво е времетраенето им, колко дълго системата за ВПК е работила през тази смяна. Само този факт категорично би установил в каква продължителност системата е била съзнателно компрометирана, но че е била - е безспорно, съгласно гласните доказателства, изображенията, изготвени от свид. П., данните за проверките в АИС на МВР. И още, ако подсъдимият е мислил, че системата за видеозаснемане на пътния контрол е работела, защо е допуснал свид. И. да спре т.а. на свид. Р. преди приключване на проверката на т.а. на свид. СТ.. И още, защо не е указал на свид. Р. да премести автомобила си, който е попадал между служебния и автомобила на свид. СТ. и е скривал от обсега на камерата на системата ВПК по-далечният т.а. Всички тези обстоятелства разкриват съзнанието на подс. М., че към момента на двете проверки системата ВПК не е работела.

Подс. М. е ползвал избирателно предоставените му служебни функционалности, установимо чрез доказателствата за другите работещи системи. Радиоефирът е работел, като по него оперативният дежурен ги е насочил да оказват съдействие след 15.30ч. Проверките на водачите свид. СТ. и Р., извършени от подсъдимия, сочат изправност в РСОД, чрез която е достъпвано в различни АИС на МВР. Видно, че е бил изправен и мобилният принтер на полицейския автомобил, което е позволило на подсъдимия да издаде в хода на смяната им 1 АУАН и поне 4 фиша, предвид разликата с отразяването в ръкописно попълнената форма за издадени 5 фиша.

Налице е съзнателно избягване на дължимата за изпълнение на службата на подс. М. прозрачност, последователност, точност. Друг такъв пример се установява и с оглед въвежданите от него данни в ежедневната форма за отчет за 21.08.2010г., тъй като в електронната система е отбелязан невъзможният факт, че 13 автомобили и техните водачи са били едновременно проверени в 08ч., когато още служебният автомобил не е бил в движение. Видно от дневника за сваляне на информацията от АИС ВПК, т. 2, л. 48, оборудването на системата в служебния автомобил е продължило до 08.10ч.

6. Според защитата, силен аргумент против обвинението е и липсата на парите, предоставени на подс. М. от свид. СТ..

С оглед отразеното в заключението на ВТЕ, при изследване на видеофайла, изготвен от свид. П., началото на записа започва с прегънат лист хартия, наподобяващ полица за „Гражданска отговорност“, в който са поставени банкноти като номинала на най-горната е 10лв., отдолу не могат да се посочат броя и номиналите на другите, на един от кадрите обаче се вижда част от края на друга банкнота. Следователно, в прегънатия формуляр е имало повече от една банкнота, като най-отгоре е била дадената последно от свид. П..

Останалите са установими като брой и видове номинал чрез

показанията на свид. СТ. и П.. С оглед изненадата и възмущението на свид. П., в резултат на решението му да заснеме попълнения с три банкноти общо в размер на 50 лв. формуляр до момента на връщане на свид. СТ. с празния, е ясно, че това е станало за 77 секунди. При изследване на поведението на свид. СТ. до автомобила на подс. М., чрез увеличеното от свид. П. изображение, се вижда свид. СТ., приведен към прозореца на полицейския автомобил, с празни ръце, опрени на краката си. Това е съпроводено с коментарите на свид. П., че полицаите са поискали 50 лв. и емоционална въздишка. Около 27 секунди след възстановяване на видимостта към свид. СТ. записът показва подаването към свид. СТ. на документите и насочването му към неговия автомобил. Отново свид. П. подканва приятеля си да отвори формуляра и се вижда, че в него парите ги няма.

Следователно, около 15 секунди от записа са заети с други образи и действия, но за около 27 секунди е сигурно, че носеният от свид. СТ. формуляр е в ръцете на проверяващия го подс. М.. В отсъствието на причина свидетелят СТ. да не даде парите на полицейския служител, който ги е поискал, и при наличието на проявите на бездействие от същия служител да реагира според задълженията си и да активира административните процедури спрямо свидетеля, се достига до извод, че сумата от 50лв. е достигнала до него и е била приета.

Доколкото защитата сочи, че първоинстанционният съд е неконкретизирано е ползвал практика на ВКС по дела с липсващи инкриминирани вещи, следва да се допълни, че самата норма на чл. 307 а от НК визира възможност за липса на предмета на престъпленията по гл. 8 от НК „Подкуп“, в които случаи разпорежда да бъде присъдена равностойността му. Като относими примери с неприобщен по делата предмет на деянието могат да бъдат посочени, Решение № 290 от 12.01.2017 г. на ВКС по н. д. № 974/2017 г., II н. о.; Решение № 139 от 3.12.2020 г. на ВКС по н. д. № 537/2020 г., I н. о.; Решение № 107 от 1.10.2020 г. на ВКС по н. д. № 372/2020 г., III н. о.: „Обстоятелството, че банкнотата 20 лв. не е приложена по делото, означава, че тя не е намерена и иззета, за да се приобщи като веществено доказателство, а не означава, че престъплението "подкуп" няма предмет.“, и др. Изводите за активните действия на подс. М. не могат да се променят предвид отсъствието на банкнотите, дадени му от свид. СТ.. В наказателното производство няма предварително установена сила на доказателствата, по силата на което да бъде прието, че след като парите ги няма, подсъдимият не е имал престъпно поведение. По правилата на чл. 13, 14 и 107 ал. 5 от НПК, вътрешното убеждение следва да се основе на внимателна, всеобхватна и законосъобразна оценка на доказателствата, които в конкретния случай са необходими и достатъчни за очертаване действията на подсъдимия, описани от фактическа страна.

От позицията на прецизност съставът установи, че с оглед защитната теза и пълното отричане да са били поискани и взети 50лв., подсъдимият не отправя възражение, че не може да се установи истинността на дадените от

свид. СТ. банкноти. От друга страна, няма съмнение парите да са били неистински предвид конкретните фактически обстоятелства, както и събирането им „от джобовите“ на двамата свидетели, като банкноти, пълноценно участващи в паричния оборот.

При цялостния анализ на събраните по делото доказателства, съставът счете, че предметът на доказване по делото е категорично изяснен, чрез формираната и кредитирана съвкупност, която дава възможност за правна оценка на извършеното от подс. М..

II. От правна страна

В съответствие с релевантните по делото доказателства Окръжният съд признал за виновен подс. М. в това, че на 21.08.2019 г. на републикански път II-29, след гр. Аксаково, до разклона на с. Любен Каравелово, обл. Варна, като длъжностно лице - полицейски орган - младши автоконтрольор II степен в група „Организация на движението, пътен контрол и превантивна дейност“ при ОД на МВР - Варна, поискал и приел дар - сумата от 50 лева, която не му се следва, за да не извърши действия по служба - да състави АУАН на Г. СТ. СТ. за нарушения по чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП и по чл. 100, ал. 4, т. 2 от ЗДвП, както и да връчи на Г. СТ. електронен фиш серия К, № 2238186/26.08.2018 г. и електронен фиш серия К, № 2618679/21.03.2019 г., каквито са задълженията му по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП. Съдът счел, че действайки по описания начин подсъдимият е осъществил обективните и субективни признаци на състава на престъпление по чл. 302, ал. 1, т. 1, вр. чл. 301, ал. 1 от НК.

В мотивите на разглежданата присъда, съдът изложил подробните си съображения по съответстващата на фактическата основа правна оценка. Разгледани са всички съществени елементи на престъпния състав, обсъдени са значимите източници в подкрепа на осъществяването на всеки от обективните и субективни признаци. Обосновано е извършването на две от формите на изпълнителното деяние – поиска и приеме дар (при съобразяване и на Решение № 195 от 11.12.2019 г. на ВКС по н. д. № 898/2019 г., III н. о.), от длъжностното лице – подс. М., чието качество на полицейски орган потежко квалифицира деянието по чл. 302 ал. 1 т. 1 от НК. Прецизни аргументи са изложени за осъществяване на престъпното поведение при пряк умисъл, като подсъдимият съзнавал обществената опасност на деянието, предвиждал общественоопасните последици от своите действия и искал тяхното настъпване. Вместо да изпълни задълженията си по ЗДвП, ЗМВР, специалната Инструкция, подс. М. обяснил на свид. СТ., че срещу сума от 50 лв. няма да предприеме служебните действия и след получаването им го е сторил, върнал документите на водача и го освободил.

Дали свид. СТ. е осъществил нарушенията, за които е следвало подсъдимият да реагира, е факт, отстоящ извън правната оценка на поведението на подс. М.. С оглед Решение № 31 от 24.02.2021 г. на ВКС по н. д. № 946/2020 г., II н. о.: „Не е нужно и да се доказва административната

страна по случая, както без основание възразява подсъд. К. в нейната касационна жалба – че не е изяснено дали има действително нарушение в проверявания обект. Наказателният съд дължи отговор дали подсъдимите са извършили виновно престъплението, за което са предадени на съд, а допуснатите от друг административни нарушения по време на проверката, преценката за носене на административно-наказателна отговорност от нарушителя и други не са част от наказателната отговорност на съучастниците в реализирания подкуп. Затова и не е било необходимо – както в обвинителния акт, така и в обжалваните съдебни актове, да се коментират въпросите с административно-наказателната отговорност на управителя на ресторанта М.“. Спорното обстоятелство – дали свид. СТ. е бил с колан или не, е било предадено от свид. И. на подсъдимия, който го е коментирал в последващия си разговор със свидетеля, като един от елементите на очертаващата се житейска катастрофа за свид. СТ., която би била причинена ако подс. М. съблюдава задълженията си по служба.

Свид. СТ. продължително време не е разбирал какво и защо му говори подсъдимия, който целенасочено го е мотивирал и водил към избора да приеме да плати сумата от 50 лв. като „цена на мълчанието“ и безпроблемното решаване на ситуацията. Действително свидетелят се е съгласил да даде тези пари, което също е съставомерно поведение, но е бил поставен в условия на неспиращо убеждаване от страна на полицейския служител. Видно е от примерите на съдебната практика по други сходни наказателни производства, че „Важното обстоятелство е, че св. В. не е бил активната страна, като той не е предлагал и не е обещавал дар или облага на полицейските служители. Даването действително е съставомерно поведение, но пък е право на обвинителната власт дали да преследва в това или друго производство подобно поведение...“, Решение № 139 от 3.12.2020 г. на ВКС по н. д. № 537/2020 г., I н. о. В същото производство, както и по настоящото, е последвало съобщаване на неправомерното поведение на полицейските служители, и ВКС е приел, че „...с основание съдилищата са се доверили на добросъвестността на св. В. В., чийто личен мотив се изчерпва с недоволството от неправомерното поведение на двамата полицейски служители. Съдържанието на така изтъкнатата лична мотивация не визира укоримо поведение на св. В. нито в правен, нито в морален аспект и не дискредитира свидетелската му добросъвестност.“.

Безспорно е в случая и, че свид. СТ. не е провокирал подс. М. да поиска и приеме сумата от 50 лв. Свидетелят не е могъл да знае, че ще бъде спрял за проверка от свид. И., не е знаел, че има невръчени фишове. Подсъдимият му е обяснил в какво да сложи парите, върнал му е подходящ за това формуляр. Независимо от цялостното отричане от подсъдимия да е поискал и получил тази сума, по делото не се установяват доказателства свидетелят да е създал преднамерено такава обстановка и да е осъществил признаците по чл. 307 от НК. Съставът съобрази и Решение № 1 от 17.02.2017 г. на ВКС по н. д. № 1143/2016 г., III н. о.; Решение № 173 от 2.04.2018 г. на ВКС по н. д. №

888/2017 г., III н. о.: „Практиката на ВКС/видно и от цитираните в протеста решения/ е последователна в разбирането си, че за да е налице провокация към подкуп е необходимо подсъдимият да е бил поставен в такава ситуация от друго, че не би извършил престъплението, ако не е било налице провокационно поведение на провокатора.“. Подс. М. е бил активната страна, сам е избрал за осъществяване на намеренията си свид. СТ. и предвид приетите фактически положения е извършил елементите по престъпния състав, по който е признат за виновен. Действията от страна на свид. П. по изготвяне на визуални материали са били предприети по негова инициатива и то след като проверката спрямо свид. СТ. вече е била в ключовата ѝ фаза.

Доколкото по делото са налице данни, че спрямо подс. М. е била предприета проверка с цел налагане на дисциплинарно наказание, съставът обсъди приложимостта на принципа *ne bis in idem*. По чл. 194 ал. 1 от ЗМВР, „Държавните служители в МВР, които са нарушили служебната дисциплина, се наказват с предвидените в този закон дисциплинарни наказания.“, като по ал. 3 изрично е предвидено, че „Държавните служители в МВР носят дисциплинарна отговорност, независимо че деянията им могат да са основание за търсене и на друг вид отговорност.“, каквато е наказателната отговорност. От представената на 27.11.2020г. в хода на ДП справка за налаганите на подс. М. наказания, т. 3, л. 132, е видно, че със заповед № 365з-1595/09.03.2020г. на директора на ОД на МВР Варна му било наложено наказание „Писмено предупреждение“ за срок от три месеца, което дори и да е свързано с негови действия в хода на проверката на свид. СТ. на 21.08.2019г., съгласно чл. 194 ал. 3 от ЗМВР не изключва воденето на настоящото наказателно производство и постановяването на осъдителна присъда по него.

Страните не претендират друг прочит от правна страна на установените от първоинстанционния съд фактически положения, възприети и от състава на въззивната инстанция. Проверката на изложените от ВОС аргументи, след съобразяване с трайната съдебна практика по приложението на материалния закон в сходни по предмет наказателни производства, не установи нарушения, непълноти и основания за допълнителни правни изводи.

III. Относно наложеното наказание.

В отсъствие на възражения по жалбата, насочени към преценка на справедливостта на наложеното наказание, служебната проверка на състава не установи нарушения на материалния закон при индивидуализирането и налагането на определените с присъдата.

Спазени са принципите на законосъобразност и индивидуализация на наказанието. Оценъчната дейност на съда по посока търсене на справедливо и съответно на извършеното престъпление наказание съдържа коментар на степента на обществена опасност на деянието и дееца, подбудите, с очертаване на смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства. Безспорно подс. М. продължава да работи в системата на МВР, като данните за професионалните му проявления са противоречиви. Съставът отчита, че в деня, предхождащ проверката на свид. СТ. и осъществяването на

престъплението, на 20.08.2019г. подс. М. е получил индивидуална парична награда в размер на 600 лв. със заповед на министъра на вътрешните работи. А на 21.08.2019г. подсъдимият е имал изключително укоримо поведение, нарушавайки редица правила, налагащи му определен маршрут, режим на уведомяване, ползване на техническите системи, с които е оборудван служебният му автомобил, не е водил дължимата отчетност и е извършил користно престъпление, само по себе си отличаващо се с висока степен на обществена опасност, оценявайки своето бездействие на стойност от 50 лв. Непосредственото отражение на действията на подсъдимия е пресъздадено гласно в хода на записа от свид. П., който не е знаел на кого точно приятелят му подава формуляра с парите в него, но е бил искрено възмутен. Класическото корупционно престъпление, осъществено от подс. М. в качеството му на орган, призван да брани обществото от подобни прояви, разяснено му и в проведения му в началото на смяната му на 21.08.2019г. инструктаж, действително сериозно засяга значими обществени отношения, свързани с правилното функциониране на държавния и обществения апарат, с точно, еднакво и безкористно осъществяване на правата и задълженията, произтичащи от компетентността и функциите на длъжностите лица, подронва техния авторитет и доверието на гражданите в управлението.

При съобразяване на конкретно установените по делото положения, без да са налице многобройни и/или изключителни по характер смекчаващи обстоятелства, които да предопределят приложението на чл. 55 от НК, ВОС е определил и наложил основното наказание в минимален размер и е отложил изтърпяването му при пет годишен изпитателен срок по чл. 66 ал. 1 от НК. Независимо, че подсъдимият не признава вината си по конкретното обвинение, в резултат от воденото производство процесът на превъзпитаване за него има своето начало. Последната изготвена за него служебна характеристика от 27.11.2020г., го очертава като дисциплиниран, тих и отговорен служител. Данните за семейното и здравословното му състояние също допринасят за извод, че отлагането на наказанието при максималния изпитателен срок би изиграло в достатъчна степен целите по чл. 36 от НК, при отчитане по чл. 57 ал. 2 от НК на ефекта и от съпътстващите наказания глоба в размер на 2000лв. и лишаване от право да заема длъжност в структурите на МВР за срок от три години.

Следва да се отстрани допуснатата в мотивите на ВОС неточност по отношение на наказанието лишаване от право. Първоинстанционният съд е посочил, че го налага в максимален размер, но определяйки го за срок от три години, наказанието е в минимален размер. Видно от разпоредбата на чл. 49 ал. 2 от НК, когато лишаването от право се налага заедно с лишаване от свобода, неговият срок може да надминава срока на последното най-много с три години, освен ако в особената част на този кодекс е предвидено друго. При граматическо тълкуване следва се приеме, че срокът на лишаване от право е най-малкото равен на срока на лишаването от свобода, като може да го надмине и достигне до три години над него. В случаите на условно отложено наказание лишаване от свобода не са приложими други критерии и поради това, минималният срок на наказанието лишаване от право е равен на определения за наказанието лишаване от свобода. При налагане на наказанията лишаване от свобода и лишаване от право, сроковете им започват

да текат едновременно с влизането на присъдата в сила, като водещо е понасянето на първото наказание. В този смисъл и чл. 49 ал. 3 от НК предвижда осъденият да не може да се ползва от правата, от които е лишен, преди да е изтърпял наказанието лишаване от свобода, допълнителен аргумент, че те следва те да са най-малкото еднакви по размер. В този смисъл са и задължителните указания по Постановление № 1 от 17.I.1983 г. по н. д. № 8/82 г., Пленум на ВС, т. 6, б. „Б“, както и актуалната съдебна практика, вкл. и по гл. 33 от НПК, напр. Решение № 175 от 3.10.2019 г. на ВКС по н. д. № 742/2019 г., II н. о.; Решение № 61 от 27.04.2021 г. на ВКС по н. д. № 268/2021 г., II н. о.; Решение № 60142 от 8.10.2021 г. на ВКС по н. д. № 562/2021 г., III н. о., Решение № 22 от 23.02.2022 г. на ВКС по н. д. № 1118/2021 г., I н. о.

Предвид изложените съображения настоящият състав на съда намира, че определените и наложени с присъдата наказания спрямо подс. М. не са несправедливи и допълнително смекчаване на наказателната му отговорност се явява неоснователно. С оглед изключителната обществената критичност към подобни прояви така определената съвкупност от санкции има своето пряко отражение при постигане на целта за предупреждаване и възпиране в широк кръг.

Преценката на ВОС, формулирана в останалите диспозитиви на присъдата е законосъобразна и безспорна. Съдът е пропуснал да се разпорежи с веществените доказателства – два броя оптични диска, което е следвало да стори по чл. 301 ал. 1 т. 11 от НПК. Механизъм за отстраняване на този пропуск е предвиден по чл. 306 ал. 1 т. 4 от НПК и следва да бъде приложен след окончателно решаване на въпросите по същество на наказателното производство.

При служебната проверка на присъдата не се установиха основания за отменяване или изменяване.

По изложените съображения и на основание чл. 338 от НПК, въззивният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 9 на Окръжен съд гр. Варна по НОХД № 947/2021 г., постановена на 11.02.2022 г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в петнадесетдневен срок от връчването на съобщението за изготвянето му по чл. 340 ал. 2 от НПК по реда на глава XXIII от НПК пред ВКС на Р България.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____